

Foto: © "Brit Mari på Liljevalchs"

Bus /10

Genom Konstnärens öga!

Min första teckning i skolan tog fröken. Alla visste att jag målade liksom min mor, moster, morbror, mormor och morfar. De tros ha sett en liten åder för det konstnärliga, där ibland min teckningslärare på realskolan vilken önskade köpa en stor målning till Österportskolan men jag var inte beredd att sälja. Allt var utstakat för fortsatt utbildning på konstskolor. Men min väg fick inte bli enkel.

Far som var smed ville att jag skulle ha ett rejält yrke att försörja mig på och jag läste till maskiningenjör. Jag tänkte ta över smedjan i Hannas efter min far och farfar som tidigare verkat där. Men det visade sig att smedjan skulle min bror ha.

Jag tog min examen 1975 i Malmö och flyttade dit. På min fritid målade jag och tog kvällskurser på Skånska målarskolan, där min mor gått 30 år tidigare. Dagtid sålde jag expansionssystem och ventilationsanläggningar.

1981 träffade jag min man. Vi gifte oss och flyttade till Saudi-

Arabien vilket blev mitt hem i 3 år. Här började jag som ventilationskonstruktör men detta land är inte anpassat efter våra normer i Sverige och som kvinna är det inte tillåtet att ha ett "manligt yrke". Jag blev hänvisad åt mitt måleri, vilket härmed började ta fart på allvar.

Min första porträttmålning var av en indisk kvinna. Därefter följde kungafamiljen och jag sålde målningar som hamnade i Libanon, England, USA, Canada, Filippinerna, Indien och Pakistan.

1985 hamnade vi åter i Sverige. Det blev det gamla Tingshuset i Hammenhög på Österlen, där vi nu har verkat i 25 år.

Tidigt startade vi med att åka till Stockholm och Liljevalchs med tavlor för att söka till den årliga vårsalongen. Allt skedde vintertid och Stockholm såg vi endast i vitt och slask.

Men att bli antagen på Liljevalchs visade sig inte vara det enklaste. Och för mig som mångsysslare inom konsten visste jag inte om det skulle vara olja, akryl, teckning

eller akvarell som skulle falla juryn i smaken. Förutom att det ska vara bra är det ett lotteri att komma med. Döm av min förvåning när jag äntligen efter 17 år blev antagen med mina bebisar. Jag trodde först att juryn skrivit fel men när jag läste att jag var välkommen på vernissage med mina målningar förstod jag med glädjetårar att det var på riktigt.

Utställningen blev för mig en succé där både TV och alla tidningar i Stockholm skrev om mig. Som ofrivilligt barnlös var jag den stoltaste mamman på Liljevalchs.

Brit Mari Billström
Hammenhög

